

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	13XCoE/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	2309218659
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309218659.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej E., s.r.o., so sídlom v Y., zastúpenej advokátskou kanceláriou B. E., s.r.o., so sídlom v Y., proti povinnému G. Y., bývajúcim vo J., J. č. XXXX, o vymoženie 3 649,76 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23 Er 877/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. septembra 2013, sp. zn. 10 CoE 99/2013, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. septembra 2013, sp. zn. 10 CoE 99/2013, z a s t a v u j e .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 18. septembra 2013, sp. zn. 10 CoE 99/2013, o d m i e t a .

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 27. marca 2012, č.k. 23 Er 877/2009-18, exekučné konanie, vedené na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) zastavil a vo výroku uviedol, že o náhrade trov exekúcie súdnemu exekútorovi rozhodne v osobitnom konaní.

Uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorú označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nebola osobitne vyjednaná a nútila spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Konštatoval, že takáto doložka sa prieči dobrým mravom, výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom, a preto boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 18. septembra 2013, sp. zn. 10 CoE 99/2013, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti zastavenia exekúcie potvrdil, návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a v časti vyhradzujúcej rozhodnutie o trovách exekučného

konania samostatnému uzneseniu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zhodne s názorom súdu prvého stupňa konštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda rozhodcovský rozsudok vydaný v tomto konaní nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Ďalej uviedol, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona, preto návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník; v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 284/2013, 4 CoE 84/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014, 8 ECdo 205/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.